

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudkyně Mgr. Aleny Novotné a soudce JUDr. T.e Novosada ve věci

žalobkyně: **K. K.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Evou Ondřejovou, LL.M., Ph.D.
sídlem Příčná 663/8, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **MAFRA, a.s.**, IČO 45313351
sídlem Karla Engliše 519/11, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Urbánkem
sídlem Na Kozačce 1289/7, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobkyně i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. února 2022, č. j. 10 C 153/2019-521,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II a IV **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III **mění** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši **400 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku; jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku V **mění** tak, že žalovaná je povinna **odstranit** ze svého serveru www.expres.cz

- tyto fotografie z článku ad 1. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

- tyto fotografie z článku ad 19. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- tyto fotografie z článku ad 20. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- z článku ad 2. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- článek ad 7. **xxx xxx xxx** dostupný pod odkazem xxx xxx xxx
- z článku ad 12. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- z článku ad 13. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- článek ad 18. **xxx xxx xxx** dostupný pod odkazem xxx xxx xxx
- z článku ad 29. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- z článku ad 30. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- článek ad 39. **xxx xxx xxx** dostupný pod odkazem xxx xxx xxx
- z článku ad 40. **xxx xxx xxx** dostupného pod odkazem xxx xxx xxx
- článek ad 42. **xxx xxx xxx** dostupný pod odkazem xxx xxx xxx
- článek ad 43. **xxx xxx xxx** dostupný pod odkazem xxx xxx xxx
- článek ad 44. **xxx xxx xxx** dostupný pod odkazem xxx xxx xxx

a ve zbylém rozsahu se v tomto výroku **potvrzuje**.

IV. Žalované se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. **Žalobkyně** se žalobou podanou dne 18. února 2019 u Obvodního soudu pro Prahu 5 jako soudu prvního stupně domáhá ochrany osobnosti, do níž měla žalovaná neoprávněně zasáhnout sérií článků zveřejněných na serveru *Expres.cz* v období od 15. května 2017 do 4. ledna 2019. Napadené články jsou dle žalobkyně difamační, postrádají jakoukoliv informační hodnotu, kdy jediným jejich účelem je veřejné zesměšnění žalobkyně, obsahují řadu nepravdivých či záměrně zkreslených údajů a též i neoprávněně pořízené či užití fotografie. Žalovaná dále v článcích šířila obsah nezákonně pořízených audionahrávek soukromých telefonických rozhovorů žalobkyně se třetími osobami a zveřejnila video, ve kterém se P. N. za účasti redaktorky serveru *Expres.cz* vyjadřuje k žalobkyni nevidaně vulgárním, posměšným a otevřeně nenávisným způsobem. Z intenzity, se kterou žalovaná dehonestující a lživé informace o žalobkyni zveřejňovala a šířila, je zjevné, že se ze strany žalované jednalo o cílenou kampaň mající znaky civilního harassmentu. Žalobkyně si je vědoma zájmu o svou osobu, avšak mediální útoky žalované jsou jednoznačně za hranicí přípustné míry kritiky, kterou lze v demokratické společnosti tolerovat. Žalobkyně opakovaně vyzývala žalovanou (i prostřednictvím své právní zástupkyně) k zanechání mediální šikany, ta však své jednání naopak zintenzivnila. Negativní mediální kampaň žalované vážně zasáhla do osobnostních práv žalobkyně, zejména do její důstojnosti, vážnosti, cti a soukromí, nenávratně poškodila profesní kariéru žalobkyně a narušila též její rodinný život. Žalobkyně se proto po žalované domáhala odstranění v žalobě specifikovaných článků, omluvy ve znění uvedeném v bodu 3 odůvodnění tohoto rozsudku a zaplacení peněžitého zadostiučinění ve výši 2 500 000 Kč.
2. **Žalovaná** považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí. Má za to, že v napadených článcích nezveřejnila žádná protiprávní sdělení. Upozorňuje na skutečnost, že žalobkyně je osobou, která si své soukromí nehlídá, naopak o něm zejména na sociálních sítích veřejnost informuje. Žalobkyně se vyjadřuje nejen o svém partnerském vztahu s xxx T. Ř., ale i ke své dceři, k synovi svého partnera a k jeho bývalé manželce. Na portálu *eXtra.cz* vedla žalobkyně se svým partnerem

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

opakovaně rozhovor vztahující se právě k jejich soukromí, k soukromí jeho bývalé manželky a k jeho synovi. V této souvislosti žalovaná odkázala na konstantní judikaturu, dle které člověk sám svým chováním může určitou skutečnost z chráněné sféry intimního života vyloučit, a tím se zbavit možnosti úspěšně žalovat, pokud by za takové situace někdo o takových informacích pravdivě informoval. U veřejně činných osob jsou též měřítko posouzení skutkových tvrzení a hodnotících soudů mnohem měkčí ve prospěch původců těchto výroků. Žalobkyně je nadto osobou veřejného zájmu i s ohledem na trestnou činnost, které se se svým partnerem dopustila, kdy vzhledem k povaze této trestné činnosti (kyberšikana) byla tato kauza dokonce zpřístupněna na stránkách České advokátní komory. Předmětem zájmu veřejnosti a sdělovacích prostředků se staly i nahrávky, které se dostaly nezávisle na žalované do veřejného prostoru a na kterých osoba, jejíž hlas je velmi podobný hlasu žalobkyně, mimo jiné úkoluje třetí osoby, aby škodily osobám, se kterými má žalobkyně spory.

3. Na jednání před soudem prvního stupně dne 23. září 2020 vzala žalobkyně žalobu zpět v části, ve které se domáhala odstranění článků obsahujících video s P. N. (tzv. stream z radnice), neboť žalovaná články po podání žaloby sama odstranila. Soud prvního stupně z tohoto důvodu zastavil řízení v předmětném rozsahu, a to částečně usnesením ze dne 17. února 2021, č. j. 10 C 153/2019-368, a částečně napadeným rozsudkem, jak je uvedeno níže v bodu 4 odůvodnění tohoto rozsudku.
4. **Soud prvního stupně** rozsudkem označeným v záhlaví zastavil řízení v části, ve které se žalobkyně po žalované domáhala odstranit ze serveru www.expres.cz článek pod odkazem xxx (výrok I); uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni zadostiučinění ve výši 50 000 Kč (výrok II); zamítl požadavek na zaplacení zadostiučinění ve zbývajícím rozsahu 2 450 000 Kč (výrok III); zamítl požadavek na zaslání písemné omluvy ve znění: „*Vážená paní K., omlouváme se za zásah do Vašich osobnostních práv způsobený neoprávněným informováním o Vašem soukromí a negativními články o Vaší osobě na serveru expres.cz: MAFRA a.s.*“ (výrok IV); zamítl požadavek, aby žalovaná odstranila ze svého serveru www.expres.cz články dostupné pod jednotlivými odkazy uvedenými v bodech 1 až 44 (výrok V) a uložil žalované nahradit žalobkyni náklady řízení v částce 12 342 Kč (výrok VI).
5. Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v písemném odůvodnění napadeného rozsudku a které není třeba v zájmu stručnosti podrobně opakovat. Odvolací soud na ně odkazuje. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaná neoprávněně zasáhla do osobnostních práv žalobkyně pouze články, ve kterých bylo obsaženo video s P. N. (tzv. stream z radnice). Video dle soudu prvního stupně obsahuje zbytečné urážky a vulgarity a představuje jednoznačnou dehonestaci žalobkyně ze strany P. N., ve které je navíc podporován redaktorkou žalované. Sám šéfredaktor žalované P.K. ve své svědecké výpovědi uznal, že rozhovor nebyl veden šťastně, přičemž žalovaná články obsahující video po podání žaloby odstranila. Za předmětné video soud prvního stupně přiznal žalobkyni peněžité zadostiučinění ve výši 50 000 Kč. Požadavek na zaslání omluvy však soud prvního stupně zamítl z důvodu neurčitě formulovaného textu omluvy a její nepřiléhavosti. Žádný z ostatních článků napadených žalobkyní neshledal soud prvního stupně protiprávním. Zdůraznil, že žalobkyně svůj soukromý, rodinný i profesní život sama učinila předmětem veřejného zájmu, kdy se o něm v mediálním prostoru – v rozhovorech pro média, ve videích, která sama umísťovala na internet, a zejména pak na sociálních sítích – skutečně mimořádně obsírně a podrobně vyjadřovala a veřejnost o něm informovala. Vzhledem k tomu musela být žalobkyně srovnána s tím, že se o ní média budou zajímat, a současně je žalobkyně z těchto důvodů povinna snést značně zvýšenou míru kritiky. Ve světle uvedeného posoudil soud prvního stupně jednotlivá sporovaná tvrzení obsažená v napadených člancích jako pravdivá a kritiku shledal přiměřenou, i s ohledem na skutečnost, že ve většině případů reagovala na veřejné projevy samotné žalobkyně. Soud prvního stupně dále shledal, že žalovaná nezasáhla do osobnostních práv žalobkyně tajným pořízením fotografií, nezákonně nebylo ani užití fotografií umístěných žalobkyní na sociální síť Instagram. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně postupem podle § 142 odst. 2 o. s. ř. (ve spojení s § 142 odst. 3 o. s. ř.).

ř.) a žalované, která uspěla ve větším rozsahu než žalobkyně, přiznal náhradu nákladů v rozsahu 1/3.

6. Rozsudek soudu prvního stupně napadly žalobkyně (v rozsahu zamítavého výroku III až V a nákladového výroku VI) i žalovaná (v rozsahu vyhovujícího výroku II) včasným a přípustným **odvoláním**. Výrok I rozsudku soudu prvního stupně nebyl odvoláním napaden a nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
7. **Žalobkyně** namítá, že soud prvního stupně posoudil naprostou většinu napadených článků nesprávně. Domnívá se, že články zasahují neoprávněně do jejích osobnostních práv, a to flagrantním způsobem. Žalobkyně vytýká soudu prvního stupně, že dostatečně nerozlišoval mezi pouhou vyšší mírou kritiky (kterou jsou osoby veřejně činné povinny snést) a nepřipustnou hanobící a difamační kritikou. Odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, podle které svoboda projevu nemá vést k tomu, aby byla jakákoliv osoba – včetně osob veřejně činných – v očích veřejnosti samoučelně cíleně zesměšňována. Dle žalobkyně je z jednotlivých článků zjevné, že primárním a ostatně i jediným cílem údajné kritiky bylo žalobkyni veřejně dehonestovat, zesměšnit a poškodit její obraz v očích veřejnosti. Přestože je žalobkyně osobou veřejně činnou, není osobou veřejného zájmu jako například osoby působící ve sféře politické, a proto není dán zvýšený zájem veřejnosti na tom, aby byla informována o soukromí žalobkyně a jejích diskrétních záležitostech. Žalobkyně namítá, že soud prvního stupně v člancích dostatečně nerozlišoval skutková tvrzení a hodnotící soudy. Naopak žalobkyně z písemného odůvodnění napadeného rozsudku nabyla dojmu, že u každého článku soud prvního stupně spíše usilovně hledal důvod, proč žalobě nevyhovět. Žalobkyně se dále podrobně vyjadřuje k obsahu jednotlivých článků a rozporuje jejich posouzení provedené soudem prvního stupně. Žalobkyně též upozorňuje na skutečnost, že většina napadených článků spustila vlnu nenávistných komentářů v diskuzích pod články, přičemž žalovaná v rozporu se svou povinností takové komentáře neodstranila. Žalobkyně sice vulgární komentáře neučinila předmětem žaloby, avšak je k nim třeba přihlížet jakožto k následku, který žalovaná dlouhodobě svým protiprávním jednáním vůči žalobkyni působila. Žalobkyně nesouhlasí s právním posouzením soudu prvního stupně ve vztahu k tajně pořízeným fotografiím. Domnívá se, že fotografie byly nepochybně pořízeny a následně zveřejněny nezákonným způsobem. Stejně tak žalovaná zasáhla do osobnostních práv žalobkyně i neoprávněným užitím fotografií z jejího profilu na sociální síti Instagram. Znění požadované omluvy je podle žalobkyně správné a přiléhavé, a nebyl tedy důvod pro její zamítnutí. Žalobkyně dále vytýká soudu prvního stupně, že nesprávně stanovil výši relutární náhrady nemajetkové újmy způsobené žalobkyni. To je dáno jednak tím, že chybně shledal protiprávním pouze jeden článek zveřejněný žalovanou. Současně je ale přiznaná částka neadekvátní a nedostačující i jen ve vztahu k tomuto jednomu článku. Žalobkyně odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu vztahující se k jednotlivým kritériím, která je třeba zohlednit při úvaze o přiměřeném zadostiučinění a která dle jejího názoru odůvodňují přiznání peněžitého zadostiučinění v celé požadované výši. Žalobkyni vznikla takřka neodčinitelná újma, kdy její osoba byla vystavena cílené, systematické a dlouhotrvající štvavé mediální kampani žalované. Žalobkyně konečně vytýká soudu prvního stupně, že závažným způsobem pochybil při provádění stěžejních listinných důkazů, když žádný z napadených článků nebyl na jednání reálně čten k důkazu. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem žalobkyně navrhuje, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobě vyhově i ve zbývajícím (soudem prvního stupně zamítnutém) rozsahu, případně aby jej v napadeném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
8. **Žalovaná** v odvolání namítá, že soud prvního stupně nesprávně přiznal žalobkyni peněžité zadostiučinění ve výši 50 000 Kč za zveřejnění tzv. streamu z radnice. Žalovaná připouští, že rozhovor s P. N. nebyl ze strany redaktorky veden šťastně. Proto také článek s připojeným videem v průběhu řízení ze svých webových stránek odstranila. Zároveň se však žalovaná domnívá, že soud prvního stupně měl při posouzení výše náhrady nemajetkové újmy přihlídnout i k dalším skutečnostem, které vyšly v řízení najevo. Žalovaná poukazuje na skutečnost, že předmětem zájmu

veřejnosti byl spor mezi žalobkyní a jejím partnerem na straně jedné a P. N. na straně druhé. Z důkazů provedených v řízení je zřejmé, že žalobkyně (spolu se svým partnerem) se ve videích zveřejněných na Instagramu opakovaně vyjadřovala k osobě P. N. obdobným způsobem, jakým se o její osobě vyjadřoval i P. N.. Žalovaná spor mezi žalobkyní a P. N. sledovala, přičemž poskytla prostor i partnerovi žalobkyně, a to v pořadu *Telebrity*, ve kterém se naopak nevybíravým způsobem o P. Novotném vyjadřoval partner žalobkyně. Dle žalované je také nutné zohlednit způsob, jakým se P. N. obecně vyjadřuje. Je veřejně známou skutečností, že P. N. ve svém projevu užívá nadsázku a že cíleně provokuje. Takto veřejnost k projevu P. N. i přistupuje. Žalovaná dále uvádí, že je nutné přihlédnout i k dalším jednáním žalobkyně, která vyvolávala kritiku její osoby ze strany veřejnosti. Zejména k jednání, kterým žalobkyně naplnila znaky přečinu poškození cizích práv, jakož i k tomu, jak se ke své trestné činnosti vyjadřovala, jakým způsobem útočila se svým partnerem na V. E. apod. Dle žalované je též třeba rozhovor s P. N. zasadit do kontextu veřejné debaty, která probíhala k nahrávkám zpráv žalobkyně určeným osobám z jejího okolí. Žalovaná proto navrhuje, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu tak, že žalobu zamítne.

9. Odvolání žalobkyně považuje žalovaná za nedůvodné. Ztotožňuje se s většinou závěrů soudu prvního stupně obsažených v odůvodnění napadeného rozsudku. Opětovně zdůrazňuje (ve shodě se soudem prvního stupně), že žalobkyně je osobou veřejného zájmu a že sama učinila předmětem veřejného zájmu svůj soukromý, rodinný i profesní život, když se o něm v mediálním prostoru podrobně vyjadřovala a veřejnost o něm informovala v podstatě denně. Žalovaná dále poukazuje na trestní kauzu žalobkyně a na to, jakým způsobem se svým partnerem trestní stíhání posměšně komentovala a zároveň útočila na bývalou manželku partnera žalobkyně (která byla v trestní věci poškozenou). Všechny tyto aktivity žalobkyně vzbuzovaly zájem veřejnosti i sdělovacích prostředků. Žalobkyně musela být srozuměna s tím, že veřejnost bude její jednání komentovat a hodnotit, a to ať již kladně, tak samozřejmě i negativně. Žalobkyně nadto do určité doby zájem sdělovacích prostředků vítala a využívala jej. Přestože nyní žalobkyně tvrdí, že nechce, aby se média o její soukromí zajímala, i nadále zpřístupňuje své soukromí veřejnosti. V případě hodnocení jednotlivých článků se žalovaná ztotožnila se závěry soudu prvního stupně a odkázala na ně. Dle žalované se žalobkyně v odvolání snaží u jednotlivých článků posouvat jejich vyznění, případně posuzovat jednotlivá sdělení bez ohledu na rozhodný kontext. Současně žalobkyně v odvolání rozšiřuje svá tvrzení, která uplatnila před soudem prvního stupně, a tvrdí skutečnosti, které zcela zjevně nekorespondují s provedeným dokazováním. Žalovaná souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, podle kterého je omluva v navrženém znění zcela nepřijatelná. Namísto pak podle žalované není ani požadavek na náhradu nemajetkové újmy v penězích.
10. **Odvolací soud** přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v odvolání napadeném rozsahu a řízení před soudem prvního stupně podle ustanovení § 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř., zvážil všechny námitky žalobkyně i žalované a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je částečně důvodné, odvolání žalované důvodné není.
11. Soud prvního stupně učinil v zásadě správná skutková zjištění, byť nikoli úplná (jak bude uvedeno dále). Odvolací soud zopakoval k důkazu postupem podle § 213 odst. 2 o. s. ř. rozhovor s žalobkyní zveřejněný dne 29. června 2016 na webu *Expres.cz* (pod názvem xxx xxx xxx) a článek xxx xxx xxx zveřejněný dne 17. ledna 2018 na webu *Expres.cz*. Dále odvolací soud postupem podle § 213 odst. 4 o. s. ř. nově provedl k důkazu faktury vystavené žalobkyní pro odběratele *Barrandov televizní studio a.s.* - fakturu č. 50 ze dne 1. září 2017, fakturu č. 5 ze dne 11. března 2017 a fakturu č. 16 ze dne 18. února 2017, přehled odvysílaných dílů pořadu *Paparazzi* v létě roku 2017, emailovou komunikaci mezi žalobkyní a marketingovou ředitelkou společnosti *BubbleStar CZ s. r. o.*, výpis z účtu žalobkyně s přehledem plateb kartou v *Bubblestar OC Chodov* a *Zličín* v období od 31. ledna 2017 do 21. prosince 2021, článek xxx xxx xxx zveřejněný dne 30. srpna 2018 na webu *Super.cz*, článek xxx xxx xxx zveřejněný dne 29. srpna 2018 na webu *Blesk.cz*, článek xxx xxx xxx zveřejněný dne 20. února 2014 v časopisu *Spy*, článek xxx xxx xxx zveřejněný

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

dne 24. února 2014 na webu www.celebrity.instory.cz, článek xxx xxx xxx zveřejněný dne 3. března 2014 na webu Super.cz a potvrzení o následujících platbách žalobkyně vztahujících se k příspěvkům žalobkyně na sociální síti Instagram: platba ze dne 17. ledna 2019, ve výši 316 Kč, ve prospěch obchodníka Stone restaurant; platba ze dne 4. prosince 2017, ve výši 602 Kč, ve prospěch obchodníka IF Cafe; platba ze dne 29. března 2018, ve výši 3 270 Kč, ve prospěch obchodníka Aureole; platba ze dne 16. června 2021, ve výši 306 Kč, ve prospěch obchodníka Restaurace Burger King; platba ze dne 19. září 2017, ve výši 338 Kč, ve prospěch obchodníka The Farm; platba ze dne 6. srpna 2017, ve výši 45,90 EUR (1 224,29 Kč), ve prospěch obchodníka Hotel Tři Studničky; platba ze dne 17. září 2017, ve výši 4 414 Kč, ve prospěch obchodníka Cattaleya resort; platba ze dne 19. srpna 2017, ve výši 3 680 Kč, ve prospěch obchodníka MANU; platba ze dne 6. srpna 2017, ve výši 64,40 EUR (1 717,74 Kč), ve prospěch obchodníka Gino Paradise Bešeňová; platba ze dne 5. srpna 2017, ve výši 62,20 EUR (1 659,06 Kč), ve prospěch obchodníka TMR, Hotel Posta-Rest; platba ze dne 28. června 2017, ve výši 4 072 Kč, ve prospěch obchodníka Grand Hotel Zvon; platby v restauraci MANU v období od 9. června 2017 do 14. února 2020; platby v restauraci Teodoro ristorante caffe v období od 17. května 2017 do 19. března 2018. Postupem podle § 213a o. s. ř. pak odvolací soud doplnil dokazování o informace z webu Gemius Czech Republic (www.cz.gemius.com) k návštěvnosti webu žalované expres.cz a též (pro porovnání) k webům blesk.cz, extra.cz, idnes.cz, novinky.cz, seznam.cz a super.cz, a to v měsíci květnu 2017 (zveřejnění prvního z napadených článků) a dále ke dni 1. prosince 2017, 1. června 2018, 1. prosince 2018 a 4. ledna 2019 (datum zveřejnění posledního z napadených článků).

12. V projednávané věci jde o spor vycházející z konfliktu svobody slova a šíření informací či názorů na jedné straně a práva na ochranu přirozených práv člověka, konkrétně zejména cti osobní i profesní, důstojnosti, soukromí a rodinného života na straně druhé. Soud prvního stupně správně citoval relevantní normy pozitivního práva a též i bohatou judikaturu vysokých soudů, kterou tedy již soud odvolací znovu neopakuje a na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně v tomto směru odkazuje.
13. Soud prvního stupně žalobkyni správně považoval za osobu veřejného zájmu. To je dáno již jen samotnou (nespornou) skutečností, že žalobkyně je dlouholetá moderátorka, bloggerka a influencerka (kdy na sociální síti Instagram má cca 100 000 sledujících). Soud prvního stupně též správně zohlednil jednání samotné žalobkyně, která dlouhodobě a zcela dobrovolně prezentovala ve značné míře svůj soukromý život v médiích a na sociálních sítích, a to včetně těch nejintimnějších detailů. Žalobkyně zájem médií (včetně těch bulvárních) vítala a využívala jej. To ostatně sama popsala v *rozhovoru pro web xxx*, ve kterém mimo jiné na dotaz, zda si je vědoma toho, že bez novinářů by vlastně neexistovala, odpověděla: xxx xxx xxx Dále pak žalobkyně v rozhovoru uvedla: xxx xxx xxx Lze tedy říci, že žalobkyně zcela dobrovolně a vědomě učinila své soukromí předmětem komerčních aktivit, na kterých vydělávala, získávala sledující na sociálních sítích i další výhody. Argumentace žalobkyně, podle které není osobou veřejného zájmu jako například politici, a proto není dán zájem veřejnosti na tom, aby byla informována o soukromí žalobkyně, je evidentně nesprávná. Jak již bylo uvedeno – žalobkyně sama informace o svém soukromí a intimních záležitostech učinila předmětem veřejného zájmu, sama je vnesla do veřejné debaty, a proto musí i strpět, že veřejnost se o tyto informace zajímá, komentuje je a hodnotí. Ostatně žalobkyně se často ve svých veřejných vystoupeních vyjadřovala záměrně provokativně a zájem veřejnosti cíleně podněcovala. Lze odkázat například na video zveřejněné xxx na instagramovém účtu žalobkyně, ve kterém se žalobkyně spolu se svým partnerem T. Ř. posměšně vyjadřují ke svému trestnímu stíhání a k bývalé manželce V. E. a současně též vyzývají veřejnost slovy: „Řešte nás prosím ještě víc. Nás to baví a chceme, aby se o nás mluvilo.“ (obsah videa byl zjištěn z článku xxx xxx xxx na webu Expres.cz, žalobkyně zjištěný obsah nesporevala).
14. Vzhledem k uvedeným okolnostem žalobkyně musí snést výrazně vyšší míru zásahů do svých osobnostních práv hodnotícími soudy a informováním slovem i obrazem o soukromém životě. To pochopitelně neplatí v neomezené míře. Předně je třeba zdůraznit, že ani v případě natolik veřejně

exponovaných osob, jak je žalobkyně, nelze tolerovat šíření nepravdivých difamujících skutkových tvrzení. Možnost pronášet kritické hodnotící soudy též není bezbřehá, což obdobně platí například i pro tajné sledování soukromého života a pořizování či šíření zvukových nebo obrazových záznamů o něm.

15. Ve světle výše uvedeného posuzoval odvolací soud obsah napadených článků a dospěl k závěru, že hodnocení provedené soudem prvního stupně je v převažujícím rozsahu článků správné, u některých článků však soud prvního stupně nepostupoval zcela správně, případně dospěl k nesprávným právním závěrům. Soud prvního stupně zejména v řadě případů nedostatečně odlišil skutková tvrzení a pravdivostní základ hybridních výroků od hodnotících soudů a v důsledku toho se nezabýval (případně se zabýval nedostatečně) prokazováním pravdivosti zveřejněných informací (resp. pravdivostního základu v případě hybridních výroků). Soud prvního stupně též nesprávně posoudil (ne)zákonnost tajně pořízených fotografií žalobkyně a zveřejněných přepisů nahrávek telefonických hovorů žalobkyně se třetími osobami.

16. K obsahu jednotlivých článků

17. Odvolací soud nejprve uvádí články, které soud prvního stupně posoudil správně a jejichž zveřejněním tedy žalovaná nezasáhla neoprávněně do osobnostních práv žalobkyně. Ve většině žalobou napadených článků obsah v testu proporcionality ob stojí, významně se na tom podílí hranice informačního sebeurčení vytyčená samotnou žalobkyní, jakož i okolnost jejího trestního stíhání a odsouzení jakož i skutek, pro který se tak stalo.
18. K článkům ad 8. **xxx xxx xxx!**, ad 9. **xxx xxx xxx**, ad 22. **xxx xxx xxx**, ad 24. **xxx xxx xxx** ad 26. **xxx xxx xxx** ad 31. **xxx xxx xxx** ad 33. **xxx xxx xxx** ad 34. **xxx xxx xxx** ad 37. **xxx xxx xxx** ad 38. **xxx xxx xxx**

Ve vztahu k výše uvedeným článkům žalobkyně namítala, že se jedná o články bez jakékoliv informační hodnoty, jejichž jediným účelem je dehonestace a veřejné zesměšnění žalobkyně. Odvolací soud však shledal, že články obsahují přípustné hodnotící soudy, které ve většině případů reagují na příspěvky žalované zveřejněné na sociální síti Instagram či serveru youtube.com. Hodnotící soudy mají reálný podklad, žalovaná v nich komentovala otázky, které žalobkyně sama učinila předmětem veřejné debaty, když o nich referovala na sociálních sítích. Je pravdou, že články vyznívají vůči žalobkyni negativně a kriticky, v některých případech využívají přehánění či nadsázky. Nejedná se však o kritiku excesivní, a to ani formou (nejsou zde např. obsaženy vulgární či hrubě urážlivé výrazy), ani svou bezpředmětností (nejedná se o pouhé urážky bez jakéhokoliv věcného podkladu, žalovaná naopak často v člancích reaguje na skutečnost, že si žalobkyně ve svých příspěvcích na sociálních sítích sama odporuje a protířečí). Je třeba též připomenout, že žalobkyně sama vystupovala vůči (jistě části) veřejnosti útočně a provokativně a výslovně vybízela spolu se svým partnerem média, aby o nich nadále psala. Odvolací soud proto uzavírá, že kritika obsažená v předmětných člancích vzhledem k postavení žalobkyně a jejímu veřejnému vystupování nepřesahuje přípustné meze, které musí žalobkyně tolerovat.

Žalobkyně dále namítala, že žalovaná v (některých) člancích neoprávněně použila fotografie žalobkyně z jejího profilu na sociální síti Instagram, když žalobkyně nejenže k užití fotografií nedala žalované souhlas, ale dokonce užívání svých fotografií na instagramovém účtu výslovně zakázala. Předně je třeba uvést, že řada fotografií, jejichž neoprávněné rozšiřování žalobkyně napadá, nezachycuje podobu žalobkyně a nepožívá tedy ochrany dle § 85 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (zkráceně „o. z.“). Pokud jde o fotografie ostatní (které podobu žalobkyně zachycují), pak je podstatné, že žalobkyně používá svůj instagramový profil jako prostředek podnikání. Cílem žalobkyně je, aby se fotografie, které na Instagram umístí, dostaly k co nejširšímu počtu uživatelů internetu, aby (i díky těmto fotografiím) získala další sledující, a tím i generovala vyšší příjmy. Za těchto okolností odvolací soud shledal, že pokud žalovaná použila fotografie ve svých člancích, ve kterých komentovala žalobkyni zveřejněné příspěvky (žalobkyně tedy sama učinila v nich uvedená témata včetně samotných fotografií předmětem veřejné debaty), je takové

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

užití v souladu se zpravodajskou licencí zakotvenou v § 89 o. z. a neodporuje ani podmínkám stanoveným v § 90 o. z. Vzhledem k tomu je již bezpředmětná otázka, zda žalobkyně (ne)udělila k užití fotografií souhlas, či zda užití přímo na svém instagramovém profilu zakázala. K tomu odvolací soud dodává, že výše uvedené závěry se plně uplatní i v případě dalších (níže uvedených) článků, ve vztahu ke kterým žalobkyně též namítala neoprávněné užití fotografií z jejího instagramového profilu.

19. K článku ad 3. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se zde zcela ztotožňuje s hodnocením učiněným soudem prvního stupně. Výroky žalobkyně vyřčené během rozhovoru se svým partnerem (kterého žalobkyně pozvala do svého vlastního pořadu) lze nepochybně vyložit i tak, že si žalobkyně „řekla o žádost o ruku“. Pokud žalobkyně namítá, že její jednání je v článku hodnoceno pejorativně, když je zde mimo jiné uvedeno, že žalobkyně „ztratila soudnost“, pak odvolací soud konstatuje, že se ze strany žalované jednalo o zcela legitimní a přípustné hodnotící soudy s ohledem na dané okolnosti.

20. K článku ad 4. **xxx xxx xxx**

Závěr soudu prvního stupně je též správný. Titulek je sice na hranici samoučelné urážky, nicméně primárně vůči partnerovi žalobkyně (kde je do jisté míry dán i věcný základ). Sekundární účinky vůči žalobkyni nejsou takové, že by je nebylo možné při ojedinělém použití v demokratické společnosti tolerovat.

21. K článku ad 5. **xxx xxx xxx**

Skutkové okolnosti byly prokázány, žalobkyně se cíleně účastnila slavnostního otevření obchodního centra (sama zveřejnila příspěvek xxx v době, kdy rozšířená část ani nebyla přístupná běžným zákazníkům. Fotografie z akce zachycují ostatní přítomné v přiměřeně slavnostním oblečení (dodržení dress code). Hodnocení jejího oblečení je pak založeno na prokázaném skutkovém základě a není excesivní. Námitka o neoprávněně pořízených fotografiích je nedůvodná nejen ze samé podstaty účasti na akci, ale i pro skutečnost, že ze snímků i vyplývá, že žalobkyně ochotně pózovala fotografům před oficiální fotostěnou.

22. K článku ad 10. **xxx xxx xxx**

Závěr soudu prvního stupně je též správný. Téma „nekoukání na televizi“, resp. výjimečného koukání jen na Silvestra, vnesla do veřejného prostoru sama žalobkyně. Článek tvrzení žalobkyně vyvrací na podkladě fotografií z instagramového účtu žalobkyně, které dokumentují opakované sledování televize. Tvrzení žalované o „neustále zapnuté televizi, u které žalobkyně tráví značnou část dne“ je přípustnou nadsázkou, která reaguje na kategorické tvrzení žalobkyně o „nedívání se vůbec“, které lze v konfrontaci se zjištěními žalované vnímat za falešnou a tak kritiky hodnou snahu žalobkyně o vylepšení si image.

23. K článku ad 11. **xxx xxx xxx**

Obsah článku není difamační vůči žalobkyni, negativní je tentokrát spíše vůči P. N., představuje legitimní komentář vzhledem k vyhoceným vztahům obou aktérů, které oba veřejně prezentují.

24. K článku ad 14. **xxx xxx xxx**

Žalobkyně svůj vztah s T. Ř. učinila veřejným tématem. Hodnocení o tom, že z nich „trapnost doslova srší“ je přípustným, neexcesivním hodnotícím soudem již jen pro to, v jaké intenzitě a podrobnostech o svém vztahu veřejnost informovali. Tvrzení o tom, že „se naplno ukázalo, pod jak moc velkým vlivem své partnerky T. Ř. je a jak moc mu K. K. řídí život a myslí za něj“ je též hodnotící soud (hybridní výrok), nikoliv skutkové tvrzení, jak namítá žalobkyně v odvolání. Hodnocení přitom vychází z průběhu ukončeného rozhovoru T. Ř. pro pořad Telebrity, kdy žalobkyně do rozhovoru vstoupila způsobem, který pro takové hodnocení dává základ (a i ten sám o sobě připouští hodnocení jako trapný). Otázka, zda parodování ze strany P. bylo „jen“ přátelským

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

popíchnutím, nebo veřejným zesměšněním, může být opět předmětem přípustných hodnotících soudů. I pokud by P. primárně mysleli své video přátelsky, je legitimní, pokud jej někdo vnímá jako zesměšnění žalobkyně a jejího partnera, když podstatou zveřejněného videa je jejich parodie.

25. K článku ad 15. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se ztotožňuje se závěry učiněnými soudem prvního stupně. Článek je přípustnou interpretací instagramového příspěvku žalobkyně. Výraz „vyhrožuje“ je přípustnou nadsázkou. Důvod pro spekulace vnesla do veřejného prostoru sama žalobkyně způsobem, jak formulovala svůj příspěvek na Instagramu. Žalobkyně tak musí strpět interpretace svého sdělení i způsobem, jaký zvolila žalovaná a který není k tajemnému sdělení žalobkyně nijak excesivní.

26. K článkům ad 16. týkajícím se trestního stíhání žalobkyně a T. Ř. – **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se i zde ztotožňuje se závěry učiněnými soudem prvního stupně. Není sporu, že na informování o trestní kauze žalobkyně a jejího partnera byl jistě dán veřejný zájem a žalobkyně informování musí snést. Okolnost, že články vyznívají vůči žalobkyni negativně, je dána již samotnou podstatou toho, že byla trestně stíhána, jakož i charakterem skutku, pro který byla stíhána. Navíc je namístě připomenout, že sama se i ke svému trestnímu stíhání vyjadřovala a bagatelizovala je výsměšným způsobem. Jak správně uvedl soud prvního stupně, ani sama žalobkyně netvrdila porušení presumpce nevinoty.

27. K článku ad 17. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že článek je přípustnou spekulací o dopadu trestního stíhání žalobkyně na její obchodní vztahy. Hodnocení „královna barterů, která dostává téměř všechno zdarma“ zde není použito zesměšňujícím způsobem, naopak zde vyjadřuje dosavadní úspěšné působení žalobkyně jako influencerky a je zmíněno jako něco (pozitivního), o co může přijít.

28. K článku ad 21. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se i zde ztotožňuje se závěry učiněnými soudem prvního stupně. Hodnotící soudy napadané žalobkyní v odvolání nejsou excesivní, naopak reagují na vystupování dvojice ve veřejném prostoru a hlavně na jejich trestní stíhání a i charakter skutku, pro který byli stíháni (a pak i odsouzeni).

29. K článku ad 23. **xxx xxx xxx**

30. Článek je legitimní reakcí na konkrétní fotografie a videa zveřejněná na Instagramu žalobkyní, které lze bezesporu hodnotit jako propagaci nákupu v supermarketu, a to vzhledem k obsahu i množství příspěvků včetně stylizace fotek a videí, spolu s výrazně viditelným textem odkazujícím na konkrétní nákupní centrum či výrobky (@galerie_harfa; @batiste_hair). Zde, na rozdíl od článku ad 40. xxx xxx xxx ještě legitimním vysvětlením takového, jinak totiž zcela nepřirozeného chování žalobkyně coby influencerky na sociální síti. Jde o to, co (všechno) žalobkyně zpropaguje, nikoli o to, že z toho má (logicky) výhody.

31. K článku ad 25. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně. Článek primárně pojednává o partnerovi žalobkyně a jeho problémech s placením výživného v kontrastu s okázalým životem prezentovaným na sociálních sítích. Ve vztahu k žalobkyni neobsahuje nic, co by vůči ní bylo difamační.

32. K článkům ad 27. **xxx xxx xxx** a ad 35. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně. Žalobkyně vnímá články nedůvodně vztahovačně, nejde o zastání se třetích osob proti žalobkyni, články popisují jednání žalobkyně

a jejího partnera a současně na něj reagují přípustným způsobem s použitím neexcesivní nadsázky (i s ohledem na chování samotné žalobkyně a jejího partnera).

33. K článku ad 28. **xxx xxx xxx**

Článek reaguje na příspěvky uveřejněné na instagramových profilech žalobkyně a jejího partnera s informací o tom, že zbývá již jen malé množství triček z kolekce T. Ř., což má jistě vzbudit zvýšený zájem o zboží, které bude brzy vyprodáno. Pravdivost informace o zbývajícím malém množství však znevěhodňuje skutečnost, že je opakována po několik měsíců. Hodnocení žalobkyně jako špatné marketérky je zde zmiňováno jako jedna z možných příčin, stejně tak že může jít o její dobrý tah (jak je uvedeno v samotném titulku článku). Hodnotící soudy jsou neexcesivní.

34. K článkům ad 32. **xxx xxx xxx**

Odůvodnění soudu prvního stupně není ve vztahu k těmto článkům zcela přiléhavé. Je nepodstatné, že žalovaná nahrávku nepořídila, ani nešířila samotný zvukový záznam. Za rozšiřování zvukového záznamu o soukromém životě člověka, jež je výslovně zakázáno v ustanovení § 86 o. z., je třeba nepochybně považovat i šíření přepisů obsahu takové nahrávky. Odvolací soud však shledal, že nahrávka v tomto případě nepředstavuje nedovolený záznam o soukromém životě žalobkyně ve smyslu § 86 o. z. Nahrávka totiž nezachycuje soukromý rozhovor žalobkyně (na rozdíl od článků uvedených v bodu 49 odůvodnění tohoto rozsudku), nýbrž oficiální, úřední jednání (byť neverejné) přestupkové komise, která projednávala útoky proti žalobkyni ze strany komentujících osob a diskutérů na sociálních sítích. Současně je podstatné, že v průběhu jednání nezazněly, resp. v prepisech, které zveřejnila žalovaná, nejsou uvedeny ve vztahu k žalobkyni žádné informace soukromé či intimní povahy. Odvolací soud proto uzavírá, že žalovaná zveřejněním přepisů v uvedených článcích neoprávněně do osobnostních práv žalobkyně, byť z jiných důvodů než uvedl v napadeném rozsudku soud prvního stupně.

35. K článkům ad 36. **xxx xxx xxx**

Soud prvního stupně se v případě těchto článků nedostatečně zabýval prokazováním pravdivosti skutkových tvrzení ohledně známosti žalobkyně se zesnulým J. K. a tím i věcného základu pro komentář žalované konfrontující žalobkyni s jejím tvrzením o tom, že J. K. prakticky neznala. Odvolací soud z tohoto důvodu nově provedl k důkazu *články* z časopisu *Spy* a z webů *www.celebrity.instory.cz* a *Super.cz*, které žalovaná navrhla k výzvě odvolacího soudu podle § 118a odst. 3 o. s. ř. Článek *xxx* zveřejněný dne *xxx* v časopisu *Spy* pojednává o tom, že žalobkyně byla zastížena, jak s J. K. navštívila bar v Kozí ulici, odkud ji J. K. odvezl automobilem domů. K článku jsou připojeny fotografie, na kterých žalobkyně s J. K. stojí u zmíněného baru, objímají se, přičemž následně J. K. u automobilu předává žalobkyni kytici a dává jí polibek. Článek *xxx xxx xxx* zveřejněný *xxx* na webu *www.celebrity.instory.cz* a článek *xxx xxx xxx* zveřejněný *xxx* na webu *Super.cz* obdobně rozebírají možný nový vztah mezi žalobkyní a J. K. a shodně citují vyjádření žalobkyně, ve kterém mimo jiné výslovně uvedla: *xxx xxx xxx* Vzhledem k výše uvedeným skutkovým zjištěním odvolací soud konstatuje, že tvrzení obsažená v článcích ohledně známosti žalobkyně s J. K. jsou pravdivá a přípustná je z tohoto důvodu i komentář na ně navazující.

36. K článku ad 41. **xxx xxx xxx**

Odvolací soud se zde plně ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně.

37. Pokud jde o následující články, pak posouzení (ne)závadnosti obsahu provedené soudem prvního stupně správné není z důvodů dále předestřených. Odvolací soud pak pro přehlednost přímo u závěru o neoprávněnosti zásahu zmiňuje dopad na důvodnost požadavku na poskytnutí zadostiučinění.

38. K článkům ad 1. **xxx xxx xxx**

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

Odvolací soud se v případě těchto článků shoduje se soudem prvního stupně v závěru, že samotný text článků nezasahuje neoprávněně do osobnostních práv žalobkyně. Jak správně uvedl již soud prvního stupně, z obsahu prvního článku neplyne, že by se T. Ř. měl „nastěhovat“ do bytu žalobkyně (což žalobkyně označuje za nepravdivé skutkové tvrzení). Užití výrazu „zabydlel se“ takto skutečně vykládat nelze, obzvláště za situace, kdy je v článku naopak uvedeno, že T. Ř. u žalobkyně přespává velmi často, a když u ní není, přespává, u koho se dá. Dále pak odvolací soud konstatuje, že články reagují na témata, která žalobkyně (se svým partnerem) sama učinila předmětem veřejné debaty, přičemž komentáře a hodnotící soudy v člancích obsažené nejsou excesivní.

Posouzení soudu prvního stupně však není ve vztahu k tajně pořízeným fotografiím žalobkyně a jejího partnera spojených s jejich tajným sledováním žalobkyně správné. Takové sledování představuje významný zásah do soukromí člověka (zde představovaného z části i bydlištěm žalobkyně) a je možné jen za výjimečných okolností, pro které existuje silný veřejný zájem. O takovou situaci zde rozhodně nejde. Snímky dokonce ani přesvědčivě nedokumentují tvrzení, která z nich žalovaná dovozuje v textu článků. Odvolací soud zde obdobně jako ve věci sp. zn. 22 Co 129/2019 aprobované rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 19. dubna 2021, sp. zn. 25 Cdo 149/2020, uzavřel, že sledování a fotografie z něj vzešlé představují neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobkyně. Skutečnost, že sama žalobkyně svůj soukromý život zpřístupňuje veřejnosti v rozsahu nebývale velkém, není okolností, která by žalovanou v konkrétních situacích opravňovala k napadanému jednání. Je pouze okolností snižující vzniklou újmu, což má pak vliv i na formu a výši zadostiučinění, které lze považovat za přiměřené.

Žalobcům z věci sp. zn. 22 Co 129/2019, kteří naopak svůj soukromý život až úzkostně chrání, bylo v souvislosti se sledováním a tajně pořízenými fotografiemi a jejich uveřejněním v roce 2018 v rámci 2 článků v mediálních bulvárních titulech také se spíše nižší čteností/návštěvností přiznáno zadostiučinění každému ve výši 250 000 Kč (odvolací soud tam zdůraznil, že přiznaná částka je významnou měrou náhradou za újmu způsobenou sledováním a tajným pořízováním snímků žalobců a v mnohem nižší míře za újmu způsobenou uveřejněním nepravdivé informace o povaze vztahu žalobců), částka **50 000 Kč**, kterou odvolací soud ve vztahu k tomuto zásahu do osobnostních práv žalované považuje za přiměřenou satisfakci vzniklé újmy, přesvědčivě odráží rozdíl v míře újmy.

39. K článku ad 2. **xxx xxx xxx**

Žalobkyně v uvedeném článku sporovala jako nepravdivá skutková tvrzení o tom, že musela sehnat peníze (prostřednictvím „zobchodování“ tří inzertních stran), aby byla vyobrazena na titulní stránce časopisu Playboy. Jedná se o skutková tvrzení, která (v případě jejich nepravdivosti) mohou zasáhnout do profesní cti žalobkyně, obzvláště s ohledem na to, že skutečnost, že žalobkyně „musela peníze sehnat“, je v článku dáována do protikladu ke skutečným světovým „kráskám“, které za fotografie v časopisu Playboy naopak dostávají honoráře v řádu milionů dolarů. Pravdivost skutkových tvrzení však nebyla v řízení před soudem prvního stupně prokázána. K výzvě odvolacího soudu učiněné podle § 118a odst. 3 o. s. ř., žalovaná pouze uvedla, že vycházela z neoficiálních zdrojů od lidí, kteří se podíleli na realizaci českého vydání Playboye. S ohledem na výše uvedené odvolací soud uzavírá, že článek (v předmětné pasáži) neoprávněně zasahuje do osobnostních práv žalobkyně.

Míra újmy tímto neoprávněným zásahem vzniklá je však jen taková, že by dostatečným zadostiučiněním zde byla omluva přiléhavého znění, takovou však žalobkyně nežádala.

40. K článku ad 6. **xxx xxx xxx**

V novém znění již článek obsahuje přípustné hodnotící soudy, pro které pravdivostní základ představuje manuál vytvořený žalobkyní. Soud prvního stupně však nezohlednil, že článek byl

v původním (závadném) znění hovořícím nedůvodně o šikaně zveřejněn na webu žalované po dobu několika dnů. Nařčení ze šikany představuje významný zásah do profesní cti.

Vzhledem k uvedenému je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem považuje **50 000 Kč**.

41. K článku ad 7. **xxx xxx xxx**

Žalobkyně k výzvě odvolacího soudu podle § 118a odst. 1 o. s. ř. upřesnila svá tvrzení ve vztahu k tomuto článku tak, že ve skutečnosti dostávala za jeden natočený a odvysílaný díl pořadu Paparazzi odměnu pouze ve výši 10 000 Kč, což byla standardní odměna moderátorů obdobných pořadů. Jako důkaz k prokázání svého tvrzení navrhla *faktury* vystavené pro společnost Barrandov televizní studio a.s. spolu s *přehledem dílů* pořadu Paparazzi v létě roku 2017. Odvolací soud z uvedených *faktur* (které nově provedl k důkazu) zjistil, že žalobkyně dne 1. září 2017 vystavila pro společnost Barrandov televizní studio a.s. fakturu č. 50 znějící na částku 20 000 Kč za odtočené a odvysílané díly pořadu Paparazzi v nespecifikovaném období, dne 11. března 2017 žalobkyně vystavila pro společnost Barrandov televizní studio a.s. fakturu č. 5 znějící na částku 90 000 Kč za 9 natočených dílů pořadu Aféry, dne 18. února 2017 pak žalobkyně vystavila pro společnost Barrandov televizní studio a.s. fakturu č. 16 znějící celkem na částku 75 000 Kč za 6 natočených dílů pořadu Aféry (10 000 Kč připadalo na jeden natočený díl, 15 000 Kč na exkluzivitu). Z *přehledu dílů* pořadu Paparazzi v létě roku 2017 vyplývá, že tento pořad byl vysílán ve dnech 18. a 25. června 2017, 20. a 27. srpna 2017, 3. a 10. září 2017. Vzhledem k výše uvedeným skutkovým zjištěním vzal odvolací soud za prokázané, že žalobkyně skutečně dostávala za každý natočený díl pořadu Aféry i Paparazzi odměnu ve výši 10 000 Kč. Z faktury týkající se pořadu Paparazzi sice není jednoznačné, kolik činila odměna za jeden díl, ale vzhledem k tomu, že částka 20 000 Kč je fakturována nikoli za díl, ale za díly, je zřejmé, že byla poskytnuta za dva díly a odměna za díl tak činila 10 000 Kč maximálně. Žalovaná zjištěné údaje nesporeovala a současně uvedla, že informace obsažené v napadeném článku není schopna prokázat. Lze shrnout, že skutkové tvrzení o tom, že žalobkyně dostávala za jeden natočený díl pořadu Paparazzi 20 000 Kč, není pravdivé. Ve skutečnosti dostávala odměnu poloviční. Odvolací soud současně dospěl k závěru, že napadený článek je vůči žalobkyni difamační, když jeho jediným smyslem bylo poukázat (v negativním slova smyslu) na skutečnost, jak vysokou odměnu žalobkyně dostávala (viz titulek xxx), a vyvolat tak u čtenářů závist, případně škodolibou radost, že žalobkyně o tyto peníze přijde. Pokud by žalovaná měla uvést pravdivý údaj, předmětný článek by možná vůbec nevznikl.

Míra újmy tímto neoprávněným zásahem vzniklá je však jen taková, že by dostatečným zadostiučiněním zde byla omluva přiléhavého znění, takovou však žalobkyně nežádala.

42. K článku ad 12. **xxx xxx xxx**

Článek obsahuje difamační skutková tvrzení o tom, že žalobkyně byla vyhozena z moderování pořadu Paparazzi z důvodu, že zneužila telefonní číslo paní V.E.. Omyl o důvodech vyhazovu sama žalovaná uznala, když ve svém vyjádření uvedla, že se tyto důvody správně měly vztahovat k ukončení spolupráce v pořadu Aféry. Nepravdivost tvrzení o tom, že žalobkyně byla z pořadu Paparazzi vyhozena, pak evidentně vyplývá již ze samotné skutečnosti, že žalovaná na základě předžalobní výzvy žalobkyně upravila článek ad 6. (který pojednává o ukončení spolupráce na pořadu Paparazzi) mimo jiné tak, že z něj odstranila veškeré zmínky o tom, že žalobkyně byla vyhozena, dostala výpověď apod.

Míra újmy tímto neoprávněným zásahem vzniklá je však jen taková, že by dostatečným zadostiučiněním zde byla omluva přiléhavého znění, takovou však žalobkyně nežádala.

43. K článku ad 13. **xxx xxx xxx**

Článek obsahuje difamační skutková tvrzení o tom, že žalobkyně měla obcházet pobočky prodejen Bubbleology a vyžadovat nápoje zdarma, přičemž vedení této společnosti muselo v návaznosti na

jednání žalobkyně rozeslat na všechny pobočky email s upozorněním, aby žalobkyni nápoje zdarma nedávaly. Žalovaná ani přes výzvu odvolacího soudu učiněnou podle § 118a odst. 3 o. s. ř. nenavrhla k prokázání pravdivosti uvedených skutkových tvrzení žádné důkazy, resp. nejprve navrhla důkaz výsledkem svědka P. N., avšak poté, co se tento svědek nedostavil na jednání odvolacího soudu dne 14. července 2022 (ač byl řádně předvolán), žalovaná uvedla, že na jeho výsledku netrvá a na prokazování pravdivosti skutkových tvrzení obsažených v článku rezignovala.

Předmětná nepravdivá skutková tvrzení představují významný zásah do osobnostních práv žalobkyně, narušují její profesní čest, ale i důstojnost, ponižují ji. Vzhledem k uvedenému je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem zde považuje **50 000 Kč**.

44. K článku ad 18. **xxx xxx xxx**

V článku jsou uvedena difamační skutková tvrzení o tom, že se od žalobkyně distancovala její nejlepší kamarádka z důvodu trestního stíhání žalobkyně. Žalovaná (přes výzvu a poučení odvolacího soudu podle § 118a odst. 3 o. s. ř.) na prokazování pravdivosti těchto tvrzení rezignovala.

Vzhledem k tomu, že informace a úvahy v článku obsažené měly jisté opodstatnění (s ohledem na časovou souvislost mezi ukončením spolupráce žalobkyně s její kamarádkou a trestním stíháním žalobkyně), dospěl odvolací soud k závěru, že míra újmy tímto neoprávněným zásahem vzniklá je jen taková, že by dostatečným zadostiučiněním byla omluva přiléhavého znění, takovou však žalobkyně nežádala.

45. K článku ad 29. **xxx xxx xxx**

Zmínka o žalobkyni a jejím partnerovi zde představuje jejich samoučelné zesměšnění. Jedná se o excesivní hodnotící soud (urážku), který nemá jakoukoliv souvislost s obsahem článku.

Míra újmy tímto neoprávněným zásahem vzniklá je však taková, že by dostatečným zadostiučiněním zde byla omluva přiléhavého znění, takovou však žalobkyně nežádala.

46. K článku ad 30. **xxx xxx xxx**

Podstatou napadeného článku je sdělení, že žalobkyně se (s ohledem na skutečnost, že jí ubylo pozvánek na společenské akce) šla zviditelnit (alespoň) na pohřeb Xxx, a to přesto, že zesnulého (pravděpodobně) vůbec neznala. Odvolací soud dospěl k závěru, že článek obsahuje excesivní hodnotící soudy bez patřičného věcného základu. Z videa, které je součástí článku, je zřejmé, že žalobkyně i její partner se na pohřbu chovali zcela přiměřeně dané události a objektivum se spíše vyhýbali. Pokud pak jde o v článku naznačovanou skutečnost, že žalobkyně Xxx vůbec neznala, žalovaná k prokázání pravdivosti tohoto tvrzení navrhla (na základě výzvy odvolacího soudu podle § 118a odst. 3 o. s. ř.) pouze dva články zveřejněné v bulvárních médiích (článek xxx xxx xxx zveřejněný xxx na webu Super.cz a článek xxx xxx xxx zveřejněný xxx na webu Blesk.cz), ze kterých však nic takového nevyplývá. Lze proto shrnout, že článek a hodnotící soudy v něm obsažené nemají pravdivostní základ, neodpovídají realitě, žalobkyni ponižují a představují i zásah do piety.

Vzhledem k uvedenému je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem zde považuje **50 000 Kč**.

47. K článku ad 39. **xxx xxx xxx**

Článek líčí difamačním způsobem údajný konflikt žalobkyně, ke kterému mělo dojít v jistém hotelu na Slovensku. K výzvě odvolacího soudu učiněné podle § 118a odst. 3 o. s. ř. žalovaná pouze uvedla, že o celé situaci byla informována důvěryhodným zdrojem (pracovníkem hotelu), a na prokazování pravdivosti skutkových tvrzení obsažených v článku rezignovala. Vzhledem k neunesení důkazu pravdy, je tak třeba na ně nahlížet jako na nepravdivá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

Tvrzení v článku obsažená o chování žalobkyně při cestě na Slovensko, kdy měla uplatnit prošlý voucher a chovat se povýšeně a arogantně a výsměšný tón s tím spojený představují významný zásah do osobnostních práv žalobkyně, narušují její čest, ale i důstojnost, ponižují ji. Vzhledem k uvedenému je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem zde považuje **50 000 Kč**.

48. K článku ad 40. **xxx xxx xxx**

Článek obsahuje difamační tvrzení o tom, že žalobkyně a její partner T. Ř. rádi jedí na cizí účet. Žalovaná tvrzení vysvětlovala konkrétními příspěvky z instagramového účtu žalobkyně, ze kterých dle žalované má vyplývat, že žalobkyně coby influencerka v rámci propagace restaurací a ubytovacích zařízení nemusí za využití jejich služeb platit. Na základě důkazů předložených žalobkyní (viz potvrzení o provedených platbách podrobně specifikovaná v bodu 11 odůvodnění tohoto rozsudku) však bylo prokázáno, že žalobkyně ve skutečnosti za všechny služby, ke kterým se vztahovaly předmětné instagramové příspěvky, platila. Nadto odvolací soud dodává, že i kdyby žalobkyně služby využívala na základě tzv. barterové dohody (řáděně přiznané), neodpovídalo by tvrzení obsažené v článku skutečnosti. I v případě barterové dohody pochopitelně zákazník za poskytnuté služby platí, jen nikoliv penězi, ale vzájemným poskytnutím jiného zboží či služeb (v tomto případě reklamy). Rozhodně tedy nelze říci, že by „jedli na cizí účet“. Toto tvrzení není ani přípustnou nadsázkou.

Předmětné nepravdivé tvrzení narušuje čest i důstojnost žalobkyně, ponižuje ji. Vzhledem k uvedenému je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem zde považuje **50 000 Kč**.

49. K článkům ad 42. **xxx xxx xxx** ad 43. **xxx xxx xxx** ad 44. **xxx xxx xxx**

Žalovaná zde v rámci 3 článků rozšiřovala bez svolení žalobkyně, a tedy v rozporu s § 86 o. z., obsah zvukového záznamu soukromých hovorů žalobkyně. Je přitom nepodstatné, že žalovaná nahrávky nepořídila, ani nešířila samotný zvukový záznam (jak již odvolací soud uvedl obdobně v bodu 34 odůvodnění tohoto rozsudku). To představuje významný zásah do soukromí, který zde nebyl vyvážen zájmem veřejným. Úvahy o novém procesu zde byly čistě spekulativní, zveřejnění nahrávek jednoznačně dominuje efekt zesměšnění žalobkyně.

Vzhledem k uvedenému je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem zde považuje **100 000 Kč**.

50. Odvolací soud se dále zcela ztotožňuje s hodnocením učiněným soudem prvního stupně ve vztahu k tzv. streamu z radnice, který žalovaná po podání žaloby již z webu odstranila. Odvolací námítky žalované nejsou důvodné. Video je hrubě urážlivé a dalece přesahuje meze přípustné kritiky, a to i při zohlednění postavení a jednání samotné žalobkyně. Pokud žalovaná v odvolání namítala, že jen (nestranně) sledovala spor mezi žalobkyní a P. N., pak to neodpovídá realitě. Žalovaná ve skutečnosti jednostranně do tohoto sporu vstoupila, když P. N. na svém webu umožnila, aby žalobkyni veřejně dehonestoval (nadto v tom byl podporován ze strany redaktorky žalované), avšak žalobkyni zároveň neposkytla žádný prostor k reakci. Rozhovor pro pořad Telebrity rozhodně nesvědčí o nestranném přístupu žalované k oběma stranám. To vyplývá již ze samotné skutečnosti, že se jednalo o rozhovor s T. Ř., nikoliv s žalobkyní. Dále je pak podstatné, že rozhovor byl uskutečněn rok před tím, než vzniklo video s P. N., a tedy za zcela jiných okolností, mimo jiné v době, kdy se ještě vůbec nevědělo o tajných nahrávkách soukromých rozhovorů žalobkyně (jejichž obsah byl hlavním tématem tzv. streamu z radnice).

Vzhledem k okolnostem je zde požadavek žalobkyně na zadostiučinění v penězích důvodný, odvolací soud za částku přiměřenou všem okolnostem zde shodně se soudem prvního stupně považuje **50 000 Kč**.

51. Žalovaná též zasáhla do osobnostních práv žalobkyně i článkem **xxx xxx xxx**, ve kterém byly zkreslujícím způsobem popsány závěry odvolacího soudu v trestní věci. Žalovaná na základě výzvy žalobkyně znění článku upravila, v původní verzi byl zveřejněn 6 dní.

Míra újmy tímto neoprávněným zásahem objektivně vzniklá je jen však taková, že by dostatečným zadostiučiněním zde byla omluva přílehlavého znění, takovou však žalobkyně nežádala.

52. K jednotlivým nárokům

53. Odstraňovací nárok je důvodný v rozsahu, ve kterém odvolací soud shledal z důvodů popsaných výše fotografie a doposud zpřístupňovaný text článků/pasáže článků závadnými, jak vyplývá z výroku III tohoto rozsudku.

54. Požadavek na omluvu není důvodný ani částečně, jelikož navrhovaný text omluvy je zcela nekonkrétní. Omluva zcela obecného znění není s ohledem na okolnosti posuzované věci přílehlavá a přiměřená a tím ani účinná a nelze ji tak přiznat. Zde dokonce již jen proto, že řada žalobkyní napadaných mediálních výstupů žalované nepředstavuje neoprávněný zásah. Avšak i pokud by neoprávněným zásahem byly všechny, nekonkrétnost znění omluvy by bylo překážkou vyhovění (k tomu srov. závěry Nejvyššího soudu vyslovené v nedávném rozsudku ze dne 31. května 2022, č. j. 25 Cdo 1638/2020-375, jakož i dříve v rozsudku výše zmiňovaném ze dne 19. dubna 2021, č. j. 25 Cdo 149/2020-282).

55. Nárok na zadostiučinění v penězích byl uplatněn důvodně v souvislosti s neoprávněnými zásahy sledováním a tajným pořízením fotografií a jejich uveřejněním u článků ad 1, 19 a 20, obsahem článků ad 6 (původní znění), 13, 30, 39 a 40, jakož i zveřejněním obsahu zvukových nahrávek v člancích ad 42, 43, 44 a zveřejněním tzv. streamu z radnice.

Míra újmy objektivně způsobená neoprávněným zásahem obsahem článků ad 2, 7, 12, 18, 29 a článkem **xxx xxx xxx!** v původním znění, které zkreslovalo obsah odůvodnění trestního rozsudku odvolacího soudu o roli žalobkyně, je však jen taková, že by dostatečným zadostiučiněním zde byla omluva přílehlavého znění, takovou však žalobkyně nežádala. Neoprávněnost zásahu se zde tak promítla pouze v nároku odstraňovacím a bylo k němu (vzhledem k nikoli zanedbatelnému množství) přihlíženo i při rozhodování o nákladech řízení (aplikaci § 150 o. s. ř.).

56. Na základě zjištěného skutkového stavu odvolací soud dospěl k závěru, že situaci ještě nelze hodnotit tak, že ze strany žalované se zde jednalo o dlouhodobě trvající zásah – sled neoprávněných mediálních výstupů (kampaň/štvance). V celkovém množství mediálních výstupů, ve kterých se žalovaná žalobkyni na konkrétním bulvárním webu věnovala, odvolací soud shledal jako neoprávněný zásah v zásadě jen několik jednotlivých z nich (nikoli však zanedbatelného množství). Z toho důvodu výslednou výši zadostiučinění v částce 450 000 Kč určil tak, že určil výši zadostiučinění ve vztahu k jednotlivým závadným mediálním výstupům žalované a tyto sečetl. Tato částka vzhledem ke všem okolnostem představuje přiměřené finanční zadostiučinění, které je žalovaná povinna žalobkyni na odčinění újmy zaplatit. Pokud výše odvolací soud uvádí, že ze strany žalované nelze hovořit o kampani a štvanci a mediální výstupy tak hodnotit jako trvající jediný zásah, pak ale současně nelze přehlédnout, že jednotlivých zásahů bylo nezanedbatelné množství.

57. Částku 450 000 Kč lze považovat za přiměřenou ve smyslu přiměřeně vysokou a tak dostatečně zohledňující všechny funkce zadostiučinění, tedy nejen satisfakční, ale i preventivně sankční.

58. Částku 450 000 Kč lze ale současně považovat za přiměřenou ve smyslu přiměřeně nízkou a tak dostatečně zohledňující i okolnosti, že web žalované patří na českém trhu mezi bulvární weby spíše s nižší čteností (z důkazů provedených odvolacím soudem vyplývá, že v rozhodné době se počet reálných uživatelů za den v případě webu *Expres.cz* pohyboval v průměru kolem 100 000, zatímco např. u webu *Blesk.cz* to bylo cca 600 000 a u webu *Super.cz* 1 200 000), že v rozhodnou dobu byla žalobkyně v zájmu i jiných médií, jakož i především to, že žalobkyně se sama svým jednáním

zasloužila o svůj mediální obraz tím, že se dopustila trestné činnosti a konkrétně pro jaký skutek, jakož i tím, jak se k trestnímu stíhání vyjadřovala, a v neposlední řadě i tím, jak si významnou měrou vyprázdnila soukromý život a jaké až banality činila předmětem svých veřejných výstupů. Svůj soukromý i rodinný život i svou podobiznu – tvář i postavu coby influencerka/bloggerka do značné míry transformovala na komerční artikl, lákadlo pro sledující, počet sledujících na sociálních sítích představuje míru jejího úspěchu. Pokud by byla sama v mediálním prostředí/ve veřejném prostoru zdrženlivá, serióznější, měla by při stejném chování žalované nárok na vyšší zadostiučinění a tolerance k hodnotícím soudům by byla jistě nižší. To samozřejmě nelze zaměňovat za to, že by žalovaná mohla činit ve vztahu k žalobkyni cokoli. Je vhodné výslovně uvést, že mezi žalovanou a žalobkyní je podstatný rozdíl v tom, že pokud žalobkyně žije svůj život takřka on-line, činí tak ve vztahu ke svému životu, případně osobám jí blízkým. Žalovaná, která se ale vyjadřuje k životu někoho jiného (cizího), musí zachovávat určitý odstup a zdrženlivost, znát míru, kdy rozezná, co je ještě přípustnou realizací svobody projevu a kdy jde již o zneužití mediální moci čistě či dominantně ubližující tomu, o kom referuje (exces ze svobody projevu). Žalovaná se pak současně mylí, pokud se domnívá, že u veřejně činných osob jsou měkkí měřítko posouzení skutkových tvrzení, nepravdivá tvrzení nejsou zásadně přípustná ani u takových osob, měkkí hlediska pak ale samozřejmě platí ohledně hodnotících soudů a odvolací soud je zde i uplatnil.

59. Odvolací soud tak vzhledem k všemu výše uvedenému uzavírá, že postupem podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II (přiznání částky 50 000 Kč) a IV (zamítnutí omluvy), změnil postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. výrok III tak, že přiznal žalobkyni dalších 400 000 Kč, ve zbytku rozsudek v tomto výroku postupem podle § 219 o. s. ř. potvrdil, postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. pak odvolací soud částečně změnil i výrok V a vyhověl některým požadavkům na odstranění z webu žalované, jak plyne z výroku III tohoto rozsudku, ve zbytku byl výrok V rozsudku soudu prvního stupně postupem podle § 219 o. s. ř. potvrzen. Pro úplnost odvolací soud dodává, že uvádí-li se ve výroku III (a obdobně i v odůvodnění) arabská čísla článků, odpovídají číslům z výroku V rozsudku soudu prvního stupně.
60. **Náhrada nákladů řízení** Vzhledem k tomu, že byl rozsudek soudu prvního stupně částečně změněn, rozhodoval odvolací soud dle § 224 odst. 2 o. s. ř. o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Nákladový výrok VI rozsudku soudu prvního stupně je tím odklizen. Žalovaná byla v řízení úspěšnější, když žaloba byla ve vztahu k převažující většině článků co do základu nedůvodná, a náležela by jí proto podle § 142 odst. 2 o. s. ř. (pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.) náhrada nákladů v poměrné výši. Odvolací soud však shledal, že zde jsou důvody hodné zvláštního zřetele, pro které je namísto nepřiznat žalované náhradu nákladů podle § 150 o. s. ř. Konkrétně jimi byly okolnosti, že některé příspěvky byly hraniční, žalovaná způsobila nemajetkovou újmu žalobkyni i jinými články, než za které je poskytováno zadostiučinění, je to sice ze zavinění žalobkyně, protože nežádala přílehlavou omluvu, ale vzhledem k počtu takových článků (6) to v celkovém kontextu je také okolností pro aplikaci § 150 o. s. ř. Žalovaná byla odvolacím soudem o zvažované možnosti aplikace § 150 o. s. ř. předem poučena, vyjádření se zdržela a ničeho proti tak nenamítla.

Poučení:

Proti výroku I, II a III tohoto rozsudku je dovolání **přípustné** k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost

dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku IV tohoto rozsudku dovolání **přípustné není.**

Praha 14. července 2022

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu